

Boycot eist eenheid

In 'Kiezen voor nieuwe kansen' staat 'Nederland moet af zien van de plaatsing van kruisraketten Dat is een duidelijke zin, die we niet uit zijn verband hebben gerukt. Deze zin klopt, want de FNV-en met name de bondsleden - hebben zich steeds meer bemoeid met de vele akties tegen de raketten. Toch besluit de Federatieraad op 4 november, zonder ons overigens te raadplegen, geen oproep uit te laten gaan om akties te voeren die de plaatsing van de raketten kunnen verhinderen.

Hoe kan dat nou? 'Kiezen voor nieuwe kansen' is toch het aktieprogramma voor de jaren 1986- 1990? Daarmee wil de FNV toch het verkiezingsresultaat beïnvloeden? En de verkiezingen staan toch voor een belangrijk deel in het teken van de al of niet plaatsing van dat moorddadig tuig?

EEN WEZENLIJKE BEDREIGING

Is deze draai dan ingegeven door het respect van de FNV voor parlementaire besluiten? Nee, ook dat blijkt in dit geval niet op te gaan. Je kunt het geloven of niet, maar algemeen sekretaris Van Eekert heeft 't zelf aan de FNV-afdelingen geschreven. Parlementair genomen besluiten worden alleen dan aanvaard als ze geen wezenlijke bedreiging vormen voor het voortbestaan van de samenleving. Is dat wel het geval, dan dient de FNV op grond van haar eigen doelstellingen tot daadwerkelijk verzet over te gaan. Heus, dat verzinnen wij niet, het staat in de brief van onze algemeen sekretaris. En toch zal de FNV niet oproepen of overgaan tot het organiseren van akties om de plaatsing van de raketten te verhinderen.

We zullen ons nu niet verdiepen in het oplossen van dit raadsel. Het leven is al moeilijk genoeg. Onze konklusie is dat de FNV volgens haar eigen doelstellingen tot daadwerkelijk verzet dient over te gaan tegen alle activiteiten die Woensdrecht tot een Amerikaanse rakettenbasis maken. Sterker nog, de FNV, de FNV-bonden en de leden horen de koplopers te zijn bij de boycot van alle bouwwerkzaamheden die Woensdrecht een plaats zouden kunnen geven in de eindeloze stedenrij van Guernica, Hiroshima, Dresden, Rotterdam... Nu de Federatieraad dat niet doet, schendt zij de doelstellingen van de FNV en de belangen van de bevolking. Zeer tot onze spijt en schande plaatst de FNV zich zo aan de verkeer-

de kant van een beslissende streep. Dus moeten we het zelf doen, ook om de FNV-doelstellingen waar te kunnen nokken.

EENHEID MEER DAN NOODZAKELIJK

Tot zover is het in ieder geval op papier erg duidelijk. Maar tegenover ons vinden we de NAVO, de militaire industriëlen en vele andere ondernemers, de regering Lubbers, Van Aardenne, Ruding..., een parlementaire meerderheid, de demagogie van de afschrikking en de rechtse propagandamachine enzovoort. En toch zullen we er alles aan moeten doen om de boycot van de grond te krijgen.

We weten uit ervaring dat juist een boycot slechts bij massale krachtsinspanning succesvol kan zijn. En we weten ook dat de mobilisatie om tot een boycot te komen de hoogste eisen stelt aan de organisatiekracht van de arbeidersbeweging. Deze wetenschap zullen we uiterst serieus moeten nemen. Zowel alle voorbereidende activiteiten in de mobilisatie naar een boycot toe, als alle uitvoerende aktievormen van een boycot vergen een hoge mate van eenheid. Die eenheid zal tot stand gebracht moeten worden door en tussen de linkse politieke partijen, de vredesbeweging en de vakbeweging. Met daarin een wezenlijke rol voor de gezamenlijke vakbondsleden, in het bijzonder voor de arbeid(st)ers die direkt betrokken zijn bij de veelheid van plaatsingswerkzaamheden. De laatsten kunnen dat nooit alleen en die loodzware last mogen we niet alleen op hun schouders leggen. Het opbouwen van die eenheid is dan ook onze eerste taak. Dat zal de leidraad moeten zijn van de vele initiatieven die op dit moment genomen worden om akties tegen de plaatsing te ontketenen.

GEEN VERKIEZINGSSLAAP

We noemen er een paar. In de eerste plaats het initiatief dat gericht is op een massale demonstratie op 17 mei in Woensdrecht, dus vlak voor de verkiezingen. Daarin wordt tevens de noodzakelijke maar moeilijke taak 'meegenomen' om het KKN uit haar verkiezingslaap te schudden.

In de tweede plaats de landelijke vredesaktivistenkonferentie op 22 maart, die in het teken zal staan van een aktie-overleg voor verdergaand verzet.

We noemen ook de KKN-bijeenkomst van 22 februari in De Doelen in Rotterdam. Het lijkt er sterk op dat dit voor het KKN - als totaal - een laatste discussie is, in ieder geval voor de verkiezingen. Onderwerpen zijn onder andere het verdrag met de Verenigde Staten en de aanbestedingen van de bouw. Het zit er dik in dat deze bijeenkomst onder druk wordt gezet om het KKN te dwingen bijvoorbeeld de 17e mei alsnog (mede) te organiseren. Of dat lukt is zeer de vraag.

Het laatste initiatief waar we aandacht aan geven, zijn twee handtekeningskampanjes, waarin opgeroepen wordt tot akties om tot kollektieve verhindering van de plaatsing van de raketten te komen. Beide zijn ongeveer half januari gestart. Eén van de twee oproepen 'Doe niet mee aan Woensdrecht' staat op de achterkant van dit nummer van Solidariteit. De ander is een manifest op initiatief van Bonk in Bedrijf (Postbus 11127, 1001 GC Amsterdam). Inhoudelijk verschillen de twee teksten en de voorgestane akties niet wezenlijk.

Bonk geeft terecht aandacht aan de rol en belangen van de ondernemers in het plaatsingsbesluit en de plaatsingswerkzaamheden. De motto's daarbij zijn 'Boycot de bunkerbouwers' en 'Verscheur Lubbers rakettenverdrag'.

DOE NIET MEE

Als redaktie van Solidariteit geven we - nu de twee oproepen een feit zijn - de voorkeur aan het werken met 'Doe niet mee aan Woensdrecht'. Weliswaar onderschrijven we de inhoud van het manifest van Bonk, maar wij betreuren het, preciezer gezegd wij kritiseren het

VERZET TEGEN RAKETTEN GAAT DOOR

feit dat er twee oproepen zijn. In de voorbereiding van beide kampanjes hebben we nadrukkelijk gepleit voor het samengaan, het in elkaar opgaan van beide initiatieven. Als Solidariteit één doel nastreeft dan is het toch wel het bundelen van akties. Wij zullen er dan ook alles aan blijven doen en roepen onze lezers en lezeressen op daaraan bij te dragen, die bundeling tot stand te brengen.

Beide oproepen zijn gericht op vakbondsleden, waarbij 'Doe niet mee' zich tevens richt op die organisaties en groepen in de vredes- en vrouwenbeweging, op leden van die politieke partijen en jongerenorganisaties, op die buurt- en andere groepen, die daadwerkelijk de strijd tegen de plaatsing willen voortzetten.

De beslissende argumenten van Bonk om haar eigen manifest te handhaven - specifiek gericht op de bedrijven en vakbondsactivisten en geen betrokkenheid van politieke partijen - hebben ons niet overtuigd. Diskussies over wie het 'eerste geboorterecht' heeft, zijn voor ons te verbrokkelend.

Wij hechten veel waarde aan een brede ondersteuning van akties gericht op een boycot. Gelijkertijd erkennen wij de sleutelfunctie van de gezamenlijkheid van aktieve en kritiese vakbondsleden. Voor gekissebis en concurrentie, maar ook voor partijpolitiek gewin, is de kwestie van de raketten te ernstig en de noodzaak van massale boycotakties en de ondersteuning daarvan te groot. Juist daarom is grote zorgvuldigheid geboden en dient verwarring en verdeeldheid vermeden te worden. Juist in de concrete vakbondspraktijk.

DE REDAKTIE